

Kulička vydán v pochybnost, že bezprostřední vývoj okolností hrubě narušuje jeho klid vystlaný logikou a excitovanou potřebou pohody tím, že se děje něco, co nemůže ovlivnit, a co hůř, zjišťuje, jak mu ubývá prostředků, jak se přesvědčit o složitosti celé situace. Toto náhlé prozření navzdory dostatečně alkoholem zmatlané mysli IT průzkumník reality Kulička ohodnotil jako severity: CRITICAL. IT druid kreativního klikání v IT aplikacích Kulička se v posledním vypětí všech svých doposud fungujících mentálních sil, co mu ještě pro takový úkol zbývaly, rozhodl, že si zavolá taxíka. Opět se hluboce soustředil na nyní již 4 dimenzionální displej telefonu, při čemž dělal adekvátní úkroky do náhodných stran, jak se na novopečeného novice Dyonýských alkoholických tripů v místa, kam ani mysl IT šamana nedohlédne sluší a patří. Po pár minutách tohoto intuitivního tance na počest a oslavu noci během něhož kontroloval všechny kontakty začínající na písmeno T, zjistil, že ani neví, kam to vlastně v té cestě na Metro došel. Navíc ten chodník, kam došel, se mezitím proměnil na travnatou plochu, což byl další silný triumf reality, která si s Kuličkou teprve začala hrát. V tuto chvíli IT trosečník v realitě Kulička stál jako strašák v poli prožívající životní stav severity: SHOW STOPPER, oprávněně byl z toho zmatený. Navíc si tuto oslavu noci začínal kurvit panikou, když jeho baterie v mobilu, který mu byl do té doby vlastně jeho kontakt se světem, jak jej zná, odmítla nadále dodávat napětí. Takto se IT bohém Kulička ocitl bez záchranného kruhu pro svoji mysl, v situaci, kdy aniž by sám věděl, že dnešek začínající tak nádherným ránem bude končit příjemnou, romantickou, poznávací procházkou napříč Prahou s nákladem 9 lahvových piv a 6 panáků whisky, jejichž Dyonýsovsky zhoubný vliv na mozek se mu bude příjemně starat o zábavu po celou noc.

Kulička vyšel tedy zpět, kudy přišel, nebo alespoň

považoval za nejpravděpodobnější směr svého příchodu sem, ale relativnost výběru vhodného směru se ukázala ve chvíli, kdy Kulička narazil do stromu. V Praze, v tomto městě, kde žije na 496 km čtverečních 1 200 000 obyvatel je možné dorazit do lesa, navíc mimo vyznačený chodník! Kuličkovi se chtělo plakat, byl ztracen a byl tak daleko od domova, od počítače a ani si nemůže zavolat o pomoc. Kulička již šel ze setrvačnosti. Z této opiátové letargie jej při prohlášení nejbližšího šera zastihlo svítání. To mu po alkoholem deptané noci vnuklo novou naději, že zjistí kudy kam. Došel až k zástavbě a dokonce viděl i silnice. Rozhlédl se a zjistil, že vidí nárožní hodiny. Ano, přišel blíž a zjistil, že je půl šestý, ale ty hodiny byly zajímavé. Ty mu něco připomínaly. Poznal ten tvar a protentokrát se ještě pozorněji podíval kolem sebe. Byly to hodiny Vysočanské radnice, a tím Kulička nevěřícně zjistil, že stojí v parku Náměstí OSN, u Nonetské IT budovy programovatelného zmaru, která ovšem v tuto dobu zela samotou. IT troska Kulička byl překvapen, omráčen a neschopen jakéhokoliv vysvětlení scény, již se sám účastnil. IT poutník Kulička se tedy došel blíže přesvědčit, že ty čtyři schody nonetského pedestalu končí skleněnými dveřmi, které se otvírají vždy, když se někdo z té lidské čeládky IT honorace přiblíží. Sedl si na schody a přemýšlel, taky zjistil, že alkoholické chmury probdělé noci doplnila středně intenzivní bolest hlavy a únava. IT apoštol nového vědomí Kulička - tento temnotou života znavený poutník si dal hlavu do dlaní a nerušeně rozjímal... až do příchodu prvních obráběčů Javy a SQL, prvních team lídrů, které vyhnal do práce pláč nového přírůstku v rodině a také prvních éterických víl z oblasti administrativy - jako živoucí monument zpupnosti IT mysli čelit realitě.

Ld@ & HovAdoO

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 5.11.2014, číslo 151, online: najezd.wz.cz

5.11. Miriam, Emerich

Přejeme vše nejlepší!
I Miriam s Emerichem
a jeho pivním břichem
až dají sobě spolu číš,
budou mít k sobě blíž.

Divadelní spolek Bohém

Vyhlašuje konkurz pro lidi,
• kteří se nestydí ukázat, co je v nich
• jsou dostatečně šílení
• a mají chuť si hrát.
Kontakt: **Tonda 731 621 128**
antoncamaj@seznam.cz
FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

Kalindář

- 7.11. se koná **akce Dimíkovo 26**. Vystoupí: KDO PRŮJE (akce až do rána). Kde: Kavárna Unijazz (Jindřišská 5, P1), start: 19:00, vstup: dveřmi.
- 8.11. se koná akce **Večer autorských divadel: Idiot mezi Chrchlem a Bohem**. Vystoupí: divadlo Bohém (Etudy Mořičvil), Idiot, (To ta totalita), Chrchel (Zelda, manželka spisovatele) a autorská čtení, galerie. Kde: Venuše v Švehlovce (Slavíkova 22, P3), start: 16:00, vstup: ???.
- 8.11. se koná akce: **Wild Music Walkers - Live & Wild**. Kde: Jazz klub "U Staré paní" (Michalská 441/9, Praha- Staré Město), kdy: 21:00, vstup: neuveden.
- 8.11. se koná akce: **Náchodské dny poezie** (Vzpomínka na "magory" Jirouse, Topola, Havla s dramatickou normalizační poemou posledně jmenovaného) Kde: Krčma Mažtal (Náchod), kdy: 19:00, vstup: dveřmi.
- 9.11. divadlo Neklid hraje premiéru ve Staré prádelně. Kde: Psych. léčebna Bohnice, start: 19:00, vstup: ??.

Vyletěla holubička vod Skály, vod Skály, letěl za ní holoubeček vožralý. Nedala mu, holubička, nebyl fit, nebyl fit, dobře mu tak kořalovi, neměl pít. Slíbila mu holubička, že mu dá, že mu dá, Nastoupí-li do Kosmonos 16 a. Poslechl ji vopeřenec, měl ji rád, měl ji rád, nacpali ho antabusem, nemoh stát. Pak mu dali padesátku Plegáče, Plegáče, je mu z toho dobrodiní do pláče.

V. Hait

Mezi normálním bláznem a vobyčejným bláznem je podstatnej rozdíl. Blázen normální: chová se normálně jen proto, aby se nezbláznil z bláznů vobyčejných. Blázen vobyčejnej: chová se taktéž normálně, ale není si toho vědom. Vo blázních normálních si myslí, že jsou blázni vobyčejní. Jsou v podstatě spokojení.

V. Hait

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

Příznaky nonetské 6.

Dnešek je obzvláště překrásný, podivil se IT tester Kulička, když se zaměřil na obloze na sluneční terč s příslušnou korunou, jež mu poskytovalo již po tři roky neumyté okno. IT tester Kulička žil sám, ačkoliv byl ve vztahu s ženou, stále to nedokázal pochopit a tvrdil, že je sám. Zřejmě své přítelkyni ještě nenabídl možnost adopce svého počítače a s tím i celého svého světa virtuální, jehož se i on sám považoval být součástí. Díky této šťastné souhře okolností mohl IT tester Kulička nerušeně rozvíjet své představy, plány a chtíč většinu rán, dnů a nocí. Ale dnešek není ledajakým slunečním ránem, toto ráno dostatečně zkažené navazujícím pracovním dnem má však i večer. Večer, jehož unikátnost tkví v kalbě, které se ze svého plného nasazení bude s kamarády účastnit - do celých 3 promile alkoholu. Kulička se zasní, vzpomněl si, jak chutná pivo a začal slinit. IT jogín Kulička byl zapleten do své halucinace, otevřel ústa a když si obouval boty, letmým pohledem na tkaničky si samovolně vyprázdnil obsah ústní dutiny na nohavice a posléze i bot včetně oněch hledaných tkaniček. IT čuně Kulička byl zrovna na odchodu z domu, a proto se podivil nad výronem svých tělesných tekutin a jak mu velela jeho logická mysl, podíval se v zrcadle na rozsah škod. Mohl se převléci nebo snad zkusit umýt či vysušit ona potřísněná místa, ale Kulička jako pořádný IT tester a tvůrce testovacích analýz v Nonetském IT domu hrůzy usoudil, že v práci a nakonec i v hospodě bude stejně sedět u stolu a kalhoty se budou stejně druhý den prát, proto tyto v podstatě vodní skvrny nebudou po zaschnutí vidět a dále hyzdit jeho pěstěný IT vzhled a vyrazil do práce. Touto úvahou se IT tester Kulička osvobodil od dvojité osobnosti, jejíž dialog způsoboval konflikt v Kuličkově vědomí a on se nyní mohl transformovat na IT testera, jak se cestou do práce sluší a patří. Ve vytržení způsobeném svojí vášní pro IT si nevzpomněl, jestli si před odchodem utřel fousy

po čištění zubů, ale tato nicotnost jej netrápila, proto jeho cesta městským hromadným prostředkem ubíhala ve veselé společnosti pasažérů tajně obdivujících jeho nový barevný přeliv na jinak pěstěném plnovousu IT testera Kuličky. A to se dělo po celých 40 minut do stanice metra Vysočanská a zbývajících jízdou na eskalátorech.

K uctění slávy a projevem pocty Nonetského chrámu IT iluzí bylo zahájeno obzvláště vysoké pracovní nasazení. Tím každý člen nonetského IT bratrstva pozná, za co má být vděčen, když dostává každoměsíční služné – ale pracovalo se pouze před obědem, jak už to v Nonetské výrobní IT hale testovatelného kódu chodí. Při závěrečném odeslání e-mailu a odchodem na polívku již IT tester Kulička vyzařoval nadšení a to nadšení na obědě ztvrdil půllitrem tankového piva, jehož jiskrnou chuť pak cestou z hospody hasil mentolovou žvýkačkou, pro případ, že by budil svým chmelovým oděrem podezření. Pivo a oběd v Kuličkovi zapůsobilo a svědomitý IT tester Kulička si zdířil mezi 13:30 – 13:42. Po zaslouženém odpočinku byl Kulička po čtvrté hodině odpolední jako na trní. On, jako příslušník kasty IT testerů se narodil od programátorů naopak nebojí za hospodou cestovat, konečkonců hostinské a restaurační podhoubí Nonetského chrámu Javy a SQL již má s kastou programátorů procestované. Kulička opravdu věří tomu, že ty hospody má procestované, ale za stůl štangmasťů jej stejně v žádné hospodě nepustí, ani v žádné z nich nemá vlastní půllitr, či tácek se jménem, v každé z nich mu číšník vyká a dokonce ani nemá poněti, co se v těch hospodách děje o pátečních večerech a dokalných sobotách potažmo nedělích, toto vše a další jej však nechává klidným, IT šťouralovi Kuličkovi naopak stačí, že ví, kde tam jsou záchody, pípa a dveře ven. Tento IT hospodský světák Kulička si však nepřipustil, že i dnes se stane on sám jednou verzí příběhu odehrávajícím se na druhé straně Prahy, a stejně

tak na druhé straně Prahy, kde bydlí, ale kde se však nachází zřídlo piva a kamarádi, se kterými může prohodit několik vřelých slov a tím se odlišit od lůzy pracujících člověkostrůjů. Kulička byl šťasten a byl omámen touto emocí, že se mu na tváři vyloudil úsměv, který zná jen při orgasmu. Zase cítil tu chuť piva na jazyku, cítil to skoro tak silně jako ráno před nazouváním bot. Než IT úderník Kulička odešel z práce přesně po 8 hodinách docházky, zkontroloval si na internetovém věstníku jízdních řádů pražských, kolik minut mu bude trvat cesta a plně spokojen ze své samovlády nad realitou, se vydal do víru města. Zavřely se za ním skleněné dveře vrátnice a Nonetská budova - růžová to IT bradavka Vysočanského zákoutí pozbyla po zbytek dne jednoho ze své elity testerských IT maniaků.

Hospoda přivítala Kuličku světlem, teplem, kamarády a standardním oranžovým pivem s pěnou točenou ze 7 píp. Kulička se na tuto chvíli těšil. A nyní se na tom místě setkání odhalil ve své dětinskosti a jal se učinit toto místo svým domovem, taky IT vyzvatele reality Kulička pojal chuť, jež ho dělila od naprosté dokonalosti, na „Plzničku“. Tak si nakonec objednal exkluzivně z lednice 8. druh piva: lahvou Plzeň. IT gurmán Kulička si vzápětí uvědomil, že tak přišel na originální řešení, jak si rozpoznat svůj půllitr, protože ji pil v tom ráji 7 druhů piv jedinej. Stůl se postupně zaplnil jeho spolužáky a jejich kamarády – v tlupě 6 lidí. To byla přímo výzva k uvolnění atmosféry salvou panáků. Nosilo se na stůl, stolovníci pili, hovořili o práci. Posléze se pak předháněli v míře sofistikovanosti svého telefonu a zase se nosilo na stůl, to se nakonec vypilo a pak už se jen debatovalo. Surreálnost celé situace vykreslovalo několik paralelních hovorů mezi stolovníky, protože každý z nich potřeboval do společné debaty vnést jakkoliv související ale zato osobní reakci na vybraná podstatná jména, která nějakým způsobem

zaregistrovali a která tak magickým způsobem podněcovala jejich fantazii. To už ale IT tester Kulička zpozoroval, že nejen on, ale i někteří jeho stolovníci komunikují v nedokončených větách a rozhodl se v této pozdní hodině 23:15, dne 15., měsíce zářiového zaplatit a připravit se na odchod, který zákeřně spočíval v poslední rundě na závěr. Té se Kulička účastnil – žel jen on sám, neboť hodlal pít dvojitého Jacka. Jak objednal, tak zaplatil, pak si prohlídl obsah medově zbarvené tekutiny a bez velkých okolků ji spolykal. IT pokušitel reality Kulička se rozloučil, protentokrát přidal více gestikulace a zanechal za sebou mírně jetý, ale stále jakž takž veselý spolek lidí, pak odešel cestou na Metro, tou cestou, kterou již několikrát šel, protože tady, v tomto místě Prahy to „taky zná“.

Avšak v hodině této, se to stalo! Snad se nad IT testerem Kuličkou spiklo nebe, když nevykonal během příprav na intoxikaci látkami alkoholickými očištný rituál, při kterém si prohlédne cestu z hospody na Metro. Ne! V tu chvíli byl Kulička stížen realitou odlišnou, do jejíž náručí se nevědomky vydal. Kulička se ale zatím cítil být sebejistý a kráčel na Metro ulicí lemovanou pouličními světly, horizont se mu začal mírně naklánět doprava a navíc i pohled na reklamní plakáty se mu jevil dvojitě. Kulička došel na konec světla, dokonce i na konec chodníku a zůstal stát před velikou stěnou tmy. Chvilí si celou situaci prohlížel a usoudil, jako brilantní logik stížený cejchem Nonetské republiky Javy a SQL, že toto není Metro. Co bylo horší, díky oparu po posledním drinku byl displej jeho sofistikovaného telefonu vyšší střední kategorie taky nečitelný. To si IT kyber-pokušitel reality Kulička uvědomil, až když nos přiložil k displeji telefonu. Navíc i na nečitelném displeji svého telefonu původem odněkud z Malajsie necítil náraz brýlí, které ještě v hospodě měl na nose. V tuto chvíli byl IT mystik